

HUIB LUNS, Tien wandelingen in Gent, Brugge en Antwerpen, en: Tien wandelingen in Florence. W. L. en J. Brusse's Uitgevers Maatschappij, Rotterdam.

Op reis gaan, in dezen tijd, wie zou er geen zin in hebben. En dan, naar het schilderachtige Antwerpen, naar Brugge en Gent met hun vele kunstschatten en de bekoring der oude architectuur, of naar Florence, het brandpunt der Italiaansche Renaissance!

En dan te gaan, niet onder leiding van een willekeurig reisbureau, waarvan de aanvoerder u in den kortst mogelijken tijd de „merkwaardigheden” der stad toont, maar met een kunstzinnigen gids, die u van ieder gebouw, van ieder schilderij, van ieder beeld iets interessants weet te vertellen. Een gids die de historie der stad voor u doet leven, niet door een opsomming van namen en jaartallen, maar door u het verband te doen zien tusschen cultuur en kunst.

Zoo'n gids nu is Huib Luns, en wie zijn lezingen in volksuniversiteiten wel eens heeft bijgewoond, kan weten, hoe hij uit zijn rijken schat van kennis, op aangename, smakelijke en toch zeer goed gedocumenteerde wijze, tal van wetenswaardige dingen weet mede te deelen.

En hij vertelt van de gebroeders van Eyck naar aanleiding van het Gentsche altaarstuk uit de St. Bavo: „Gaaf het altaarstuk open dan grijpt ons het eerst de magie van de kleur, dat diep émailgeflonker, dat de olieverf hier voor het eerst, maar volmaakt geeft.” . . . „En dan schiet het ons te binnen, dat in onze lagerschooljaren geleerd werd, dat Willem Beukelszoon het haringkaken en de gebroeders Van Eyck het olieverfschilderen hebben uitgevonden. Waar bestond die uitvinding nu eigenlijk in?”

In Antwerpen vertelt hij ons van het groote altaarstuk der schrijnwerkers door Quinten Metsys: „En hebben de 17de-eeuwsche kleine meesters meer „de ziel der dingen’ benaderd dan Quinten het reeds deed, toen hij de steenen kruik, de vlammeende takkenbosschen of de rijke brocaatkleeding van leerlingen en familieleden des Heeren schilderde?”

Elders wijst hij op de Rubensschilderijen in de Lieve Vrouwe kerk, en zoo voert deze gids ons langs de schoonste werken der Vlaamsche kunst, leeren wij zien en genieten.

In Florence is het de architectuur in de eerste plaats, die bewondering wekt, en waaraan de beeldhouwkunst nauw verbonden is.

Het is de tijd der Medici, die Huib Luns voor ons doet leven, en dan de figuren van een Botticelli, een Fra Bartolommeo, een Ghirlandaio, of een Michel Angelo, wier werken wij ook in den grooten samenhang met de geestelijke stroomingen leeren zien.

Deze „wandelingen” zijn dan ook als leerzame lessen in het begrijpen van „beeldende kunst”.

R. W. P. JR.